

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Georgii Buchananani Paraphrasis, In secundum librum Psalmorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Seruaui animus, dexteram
 Te porrigente, qui receperas tuam
 Semper tuendum me in fidem.
 Agnoscat orbis unicum & colat Deum,
 Quem gens honorat Isaci:
 Vnumq̄z laudet, temporum donec uices
 Luces & umbræ diuident.

GEORGII BV-
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 secundum librum Psalmorum.

PSALM. XLII. *Quemadmodum desi-*
derat ceruus, &c. Carm. gen. 13.

Non ceruus fluuios sicauet algidos,
 Ceruus, turba canum quem premit, ut tui
 Cor desiderio carpitur anxio,
 Rerum conditar optime.
 Huc me raptat amor dulcis, & impotens
 Ardor ferre moras. O niueum diem
 Qui templo reducem me statuet tuo!
 O lucis iubar aureum!
 Ieiunus lacrymis pro dape se dolor
 Pascit turba meis obuia dum malis
 Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
 Cur non deserit exulem?

At

At rursus bonitas quum subijt tua,
Et menti auxiliij certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine,
Festis quum populus me reducem choris,
Fauistisq; excipiet uocibus, & Dei
Pompa cum celebri me comitabitur
Augusta ad penetralia.
Cur me sollicitis teq; doloribus
Mens ægra exanimas: pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ uindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
Hæc mentem recreat spes, licet auis
Iordanis lateam saltibus, Hermonij
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
Quamuis agminibus me mala densius
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare uerberat
Raucis litora fluctibus:
Tu si me placido lumine uideris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Mæroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce iubar tuæ.
Laudes interea non mihi nox tuas,
Non curæ impediunt: ô columeu meum
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus!
Dirumpor: tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis

Insultans rogat, Heus iste tuus Deus
 Cur nunc deserit exulem?
 Cur me sollicitis teq̄ doloribus
 Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
 Te da: quo patriæ uindice redditus,
 Grates lætus adhuc agam.

PSALM. XLIII. Iudica me Deus, & discerne caus. &c. Carm. gen. ii.

V Index esto mihi Deus,
 Et patrocínio protege me tuo,
 Oppressum scelere impio:
 Et fraudum laqueos frange nefarios.
 Vitæ ô præsidium meæ,
 Cur me præsidio destituis tuo?
 Cur lactu uagor obsitus,
 Dum sæuæ furias uito tyrannidis?
 Profer lumen opis tuæ:
 Montem pande uiam quæ ferat ad tuum:
 Montem: quam propiè domum
 Maiestate tui numinis incolis.
 Atq̄ aram adueniam ad tuam,
 Ac te, lætitiæ materiam meæ.
 Et grata cythara tibi
 Grates lætus agam conditor optime.
 Cur mæres anime anxie,
 Ac me sollicito pectore maceras?
 Omnem pone metum, ac Deo
 Curam crede tui, quem super æthera
 Cantu sospes adhuc feram,
 Quum saluus patriæ reddar amabili.

PSAL.

PSAL. XLIIII. Deus, auribus nostris aud.

Ec.

Carm. gen. 3.

VErusta ad aures fama nostras attulit,
 Serisq; patres posteris
 Stupenda facta tradidere à te Deus
 Patrata priscis sæculis:
 Eliminatis quum profanis gentibus,
 Et incolis prioribus,
 Horum labore fructibusq; perfrui
 Nostris dedisti patribus.
 Certè nec armis lucidis nec uiribus
 Debemus has uictorias:
 Sed nos fauoris aura mollis & tua
 Protexit indulgentia.
 Ergo salutis auctor unice ô Deus
 Ades pijs salutifer.
 Te dante uires, hostium ferociam
 Tam facillè profligabimus,
 Taurus minaci quàm iacit cornu pilas,
 Stipulæ uè fauces aridæ.
 Superba regum colla crasso in puluere
 Prostrata conculcabimus.
 Non arcus istam lethifer fiduciam,
 Non mucro sæuus ingerit:
 Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
 Infensa nobis agmina.
 Non ergo semper iure te laudabimus
 Nostræ salutis uindicem,
 Ac donec orbis astra uoluet ignea,
 Te prosequemur laudibus?

F ij

At nunc relictos obijcis ferocium
Iniuriæ nos hostium,
Nec prodis ante nostra ductor agmina
Qualis solebas antea.
Hosti imminenti terga cogis uertere:
Prædeq̄ das prementibus.
Pecus ut macello destinata exponimur
Cædentium libidini,
Omnesq̄ terras barbararum gentium
Errore complemus uago:
Vanum dedisti nos palàm, nec auctio
Te ditiozem reddidit.
Vicina nostris oppida insultant malis,
Cladesq̄ rident:fabula
Sumus profanis nationibus: caput
Motant,labella exporrigunt.
Oculis oberrat usq̄ contumelia,
Pudorq̄ uultus inficit:
Dum uoce acerba iniurias exasperat,
Minasq̄ toruas adijcit
Hostis proteruus.Obruit tot cladibus,
Tot undequaq̄ instantibus,
Tamen nec unquam est animus oblitus tui,
Tecumq̄ pacti fœderis:
Sese nec ullis territus periculis
Auertit aut flexit uia
Recta pes:etsi penitus abiecti interim
Abs te:licet draconibus
Immitioris gentis addicti iugo,
Feramus umbram Ergastuli:
Et seruitutem lugeamus,& necem

Vitæ

Vitæ precemur tædio.

Iniqua meritis si tuis obliuia

Offuderint se mentibus

Nostri, manusq; supplices protendimus

Dijs impiarum gentium,

Id te lateret, abditas qui pectoris

Prorsus latebras inspicias?

Te propter odio ceteris populis sumus,

Et instar ouium cædimur.

In te fauoris pendimus pœnas: tui

Amoris odia nos premunt.

Exurge: similem somnolentiæ moram

Salutis auctor corripe.

Cur ora condis, immemorq; negligis

Tuos malis in ultimis?

Afflictus animus, & malis præsentibus

Lassus, futuris anxius,

Succumbit oneri: strata tabescunt humi

Defecta membra uiribus.

Exsurge genitor, & uigore corporis

Animiq; cassos subleua:

Clemens bonusq; nos ab hostis impij

Immanitate libera.

PSAL. XLV. *Eruclauit cor meum uer-*

bum bonum, &c.

Carm. gen. 1.

COrnicat, exultat trepidis præcordia fibris,

Eruclatq; nouũ grauido de pectore carmẽ:

Certat lingua animum fando, manus æmula

linguam

Scribendo exæquare, meo noua carmina Regi

F. iij

Dū cano: regi, hominū cui nemo è semine cre-
 Audeat eximie cōtendere munere forme (tus
 Quem decorat lepor, & roseis affusa labellis
 Gratia: cui rerum cœli indulgentia spondet
 Hūc fore perpetuū longæua in sæcla tenorem.
 Ergo armis inuicte heros age, fortibus apta
 Ensem humeris, ensem, per quē te gloria cælo
 Aequat: & aduersum fidens serpectus in hostē.
 Frena tibi currus uerum moderetur & æquū,
 Et quę præcipitem clementia temperat iram.
 His ducib⁹ tibi surget honos: tua dextera factis
 Clara per ignotas fundet miracula terras:
 Corda q̄ uulnificis figens inimica sagittis,
 Sponte tibi coges ualidas procumbere gētes.
 Nec maris aut terræ spatiū, nec termin⁹ æui
 Finiet imperium, sceptri moderamine iusti
 Quod regis, & leges mollis clementer acerbas.
 Te super æquæuos omnes regnator olympi
 Diligit: & læto uultum exhilarauit oliuo:
 Vnde tui mulcent populi noua gaudia mētes,
 Pallia quum loculis tibi depromūtur eburnis,
 Et myrrhæ passim lacrymæ, stactæq̄ suaui
 Halitus, & molles casia funduntur odores.
 Ancillæ apparent genus alto è sanguine regū
 Inter honoratas prōptæ ad tua iussa ministras.
 At regina thori consors tibi dextera adheret,
 Auro picta sinus, auro radiata capillos,
 Misit ab Eois Ophyre quod flaua caminis.
 Tuq̄ ad eò regina audi, & rem pectore conde:
 Nec mea dicta nega placidas demittere in au-
 lam nunc & patriā & patrē obliuiscere, (res:
 iam nunc Ex

Ex animo caros penit⁹ depone propinquos:
 Vnū oculis specta. unū animo cōplectere regē:
 Regem oculis animoq̄ tuo qui pēdet ab ore,
 Vnius & pulchris defixus vultibus hæret.
 Hunc Dominum agnosce, & supplex uenerare:
 Officio studioq̄ tibi concedet: & illa (nec ille
 Vndarum regina Tyros de murice & auro
 Accumulans colet: & uicina per oppida latè
 Procumbent tibi suppliciter gazisq̄ potentes,
 Aut opibus clari: meritumq̄ feretis honorem
 Hunc populi: Pharij proles generosa Tyranni
 Tota decēs, tota est gemmisq̄ insignis & auro?
 Et facies cultum illustrat, facieq̄ decora
 Pulchrior est animus. Tibi rex en ducitur uxor
 Diues opum, diues pictai uestis & auri,
 Virginibus comitata suis de stirpe propinqua,
 Virginibus, quas pōpa frequēs clamore secun
 Insequitur, plausuq̄ fremēs, letēq̄ choreę (do
 Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
 Neu desiderio nimium tangare tuorum
 Virgo, tibi dulcem patrisq̄ & matris amorem
 Leniet adnascens sobolis generosa propago:
 Quos regere imperio terras, totumq̄ per orbē
 Aspicias populos sceptris frænare superbos,
 Nec tu carminibus regina tacebere nostris:
 Quaq̄ patet tellus liquido circumsona pōto,
 Posteritas te sera canet: dumq̄ aurea uoluet
 Astra pol⁹, memori semper celebrabere fama.

PSAL. XLVI. Deus noster, refugium &
 uirtus, &c.

Carm. gen. 6.

F iiii

Quum muniat nos præsidio suo,
 Virtute firmet, quum grauis intonat
 Procella, fortunæ periclis
 Eripiat dominator orbis,
 Nullam expaueamus uim, quatiat licet
 Orbem tumultus, terraq; sedibus
 Conuulsa, montium ruinis
 Arctet aquas pelagi frementis:
 Infana quamuis æquora sæuiant,
 Et uorticofo gurgite torqueant
 Spumamq; limumq;, & procellis
 Terrificis scopulos flagellent.
 Nam ciuitatem cui Deus unice
 Indulget, aris & propriam suis
 Dicauit, argenti pererrans
 Lympha fugax hilarat liquore:
 Occulta ne uis aut timor hosticus
 Urbis quietem sollicitet, Deus
 Gentis suæ intentus saluti
 Præuenit auxilijs pericla.
 Gentes tumultus concitet impias,
 Et regna belli concutiat furor,
 Flammis fremat cælum conuulsis,
 Terrificet labefacta tellus:
 Hac & duelli pacis & arbiter
 Stat, præliorum qui regit exitus,
 Munimen, & nostræ salutis
 Præsidium, Deus Abrahami.
 Venite, adeste, & cernite non prius
 Audita, mira, incognita, quæ Deus
 Patrauit in terris ab ortu

Solis

Solis ad hesperium cubile.
 Funesta belli incendia sustulit:
 Fregit cruentæ spicula lanceæ:
 Contriuit arcus, & uolucres
 In cinerem minuit quadrigas.
 Sedate motus mentis, ait Deus,
 Measq; uires noscite, quem colet,
 Quocunq; sub cælo repostas
 Gens hominum colit orbis oras.
 Hac is duelli pacis & arbiter
 Stat, præliorum qui regit exitus,
 Munimen, & nostræ salutis
 Præsidium, Deus Abrahami.

PSAL. XLVII. Omnes gentes plaudite
 manibus, &c. Carm. gen. 10.

Telluris omnes incolæ
 Deo canoros edite
 Plausus, canoris pangite
 Lati Deum præconijs.
 Deum uerendum & arduum,
 Malisq; formidabilem,
 Qui regna fastu turgida
 Frænât potenti dextera:
 Qui bellicosa compulit
 Parère nobis oppida:
 Nostrumq; gentes inclitas
 Armis coegit sub iugum.
 Hereditatem qui suam

Nobis colendam credidit:
Vnde Isaci nepotibus
Aeterna fulget gloria.

En templa scandit præuio
Lætum canente classico:
En scandit auctor omnium
Vulgi secundis plausibus.

Cantate læta carmina
Deo, canora carmina
Cantate: regi psallite
Iucunda uestro carmina:

Qui scepra rerum temperat,
Ac regna terræ diuidit:
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in astra cantibus.

Qui dirigit mortalium
Res, & salubri uinculo
Legum coercet, lucido
E siderum prætorio.

Ad hunc potentes gentium
Se contulere principes:
Vltroq; colla sub iugum
Rerum dedere præfides.

Nostrum Deum dijs ceteris
Sublimiorem agnoscite,
Cælum, solumq; & sidera
Suo regentem numine.

PSAL. XLVIII. Magnus Dominus &
laudabilis, &c.

Carm. gen. 3.
Rector

Rector beate cælitum, cui nil uiget
Simile aut secundum, cælitum
Beate rector, sancta iure te Sion
In astra tollit laudibus:
Sion opacam uersa ad Arcton, regia
Formosa regis optimi:
Sion uoluptas gentium, uberis soli
Aruis beatis accubans.
Sensere Domini uindictis potentiam
Solymæ superba mcenia:
Sensere numen, quum feroces uiribus
Coiere reges copijs,
Castrisq; iunctis, seruitutem ciuibus
Tuis minati & uincula.
Perstrinxit oculos intuentium stupor,
Et horror artus perculit.
Quales tremores querulus excitat dolor
Vexante partu feminas:
Pauorq; trepida sparsit attonitos fuga,
Euri procella ut æquora
Verrens, ab imis penitus excitum uadis,
Trepidias carinas dissipat.
Hæc facta priscis rettulere seculis
Paruis parentes liberis:
Hæc nos in urbe uidimus Dei, ratis
Qui frænat orbem legibus.
Hæc urbe in illa uidimus, cui peruigil
Deus ipse custos excubat.
O sancte rerum genitor, in rebus malis
Tuam aduocamus dexteram:
Tuas ad aras supplices aduoluimur,
O rector

O rector orbis optime.
 Tua laus per oras ultimas mundi, & tuæ
 Imago fulget gloriæ
 Et æquitatis. Te scelestos uerbere
 Plectente iusto, gestient
 Colles Sionis: nec feret tacitum suum
 Iudæ propago gaudium.
 Ite, & Sionem obambulate, mœnia
 Spectate, tures arduas
 Numerate, fossam & aggerem intuemini,
 Molesq; cellas ædium.
 Narrate natis, posterorum ut audiant
 Et obstupescant sæcula:
 Solumq; noscant & colant nostrum Deum,
 Ortusq; finisq; in scium:
 Qui sempiternus sempiterna nos ope
 A fraude uiq; proteget.

PSAL. XLIX. *Audite hæc omnes Gentes,*
&c. Carm. gen. 15.

Audite gentes: ortus & occidens
 Aduertite aures, & medio dies
 Quos torret axe, & qui uitream solum
 Pontiniuali finditis orbita.

Audite, siue ignotus, & infima
 De plebe pauper, siue opibus potens,
 Multaq; fulges plebe clientium,
 Auriq; gazis ditibus incubas.

Fontes recludam iam sapientiæ:
 Plenoq; promam pectoris è penu
 Prudentiam: iam lingua recondita

Oracla

Oracla gestit carmine pandere.

Cur congerendis me cruciem bonis,
Famemq̄ & acrem pauperiem timens:
Vt uita curis anxia tristibus
Me tristiolem trudat ad exitum?

Gemmis & auro & murice diuites
Superbientes aspice, qui sibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutosq̄ fluxis credere se bonis.

Germanus auro non redimet suum
De morte fratrem: nec pretio Deum
Donisue flectet fata retexere,
Vt membra liquit frigida spiritus.

Sed nec perennes interitus moras
Diues pacisci, nec potis est putres
Ne soluat artus tempus edax. uetat
Id lege dura fixa necessitas.

Mors æqua stultis & sapientibus
Intentat arcum: par manet exitus
Vitæ hos & illos. occupat improbis
Ignotus heres parta laboribus.

Villæ superbæ delicias breues,
Luxuq̄ structas regifico domos
Linguunt: sepulcriq̄ irremeabilis
Tenebricosis sub latebris iacent.

Quid fama duris parta laboribus
Prodest? inanis quid tituli decus?
Quid aura blandæ laudis, & ambitus
Nomen futuris proderet sæculis?

Quum uani honoris uer breue floruit,
Lethale spirans mortis hiems, uiros

Et

Et bruta raptans interitu pari,
Obluionis nube pari premit.

Hac stulti ierunt, hanc malè prouidos
Ducet nepotes error in orbitam:
Quos mors sepulcri sub scrobe conditos
Depascet, imbelles ut oues lupus.

Aeterna cæli temperies pios
Manes fouebit lucis in aurea
Splendore: qualis manè fluit nitor
Per prata uernis picta coloribus.

Stultis senectus robora deteret:
Pro sumptuosis bustum erit ædibus.
At me benignus de barathri cauo
Specu remissum suscipiet Deus.

Nec te cupido sauciet æmula,
Stuporûe, si quem uideris impia
De plebe fluxis conspicuum bonis,
Clarumq; multa fulgere gloria.

Quum dexteram mors illa crymabilis
Iniecit, ex tam diuite copia
Secum sub umbras nil feret: & comes
Infida bustum gloria deseret.

Dum commeantis pectora spiritus
Haustu calefcunt, perfruitur bonis,
Seseq; curat molliter, & monet
Omnes eundem pergere tramitem:

At quum parentes cesserit ad suos,
Longum dolebit stultitiam breuem,
Ad regna tractus lucis egentia,
Quæ semper horror nubilus obsidet.

Rectrix honoris ui sapientia

Accesse-

Accesserit, brutis homo bestijs
 Nil interest, quos uita facit pares,
 Expectat æquè inglorius exitus.

PSAL. L. Deus deorum Dominus loquutus est, &c. Carm. gen. 6.

Q Vifrenat æquis legibus arbiter
 Superba regum colla minacium,
 Vocabit in ius orbem ab ortu
 Solis ad hesperium cubile.

Vultu uerendo tum sacer ardua
 Pulchræ Sionis de specula loquens,
 Ad gentis humanæ coactum
 Concilium Deus ora soluet.

Non facta semper non finet impia
 Impunè grassari. ueniet Deus:
 Flammæ uorax illum antecedit
 Vis rapidis agitata uentis.

Testes uocabit cum populo suo
 Acturus, ignes, lumine conscio
 Qui cuncta despectant ab alto &
 Omniparæ sola uasta terræ.

Adeste primùm gens mihi propria,
 Gens sancta, (dicet) cui super hostijs
 Legem dedi ritè offerendis.
 Perpetuum pepigiq; fœdus.

Hic æquitatem iudicis igneus
 Miratus æther, iustitiam Dei
 Annuntiabit. nam sedebit
 (Ne dubita) Deus ipse iudex.

Audi Abrahami progenies boni,

Peculia-

Peculiaris gens mihi: te uoco,
 Testem benignitatis in te
 Perpetuæ, & solidi fauoris.
 Non arguam te quòd mihi uictimæ
 Cruore raro altaria sparseris,
 Aut parcus armenti cremâris
 Rara sacris holocausta flammis?
 Non taurum egens te de stabulis peto,
 Hircum ué caulis. omne pecus meum est
 Quod montium anfractus pererrat:
 Quod nemorum tegitur latebris.
 Nec me uolucris rupis in edito
 Viquam recessu nidificans latet
 Non ulla picturato amictu
 Ruris auis genialis hospes.
 Quòd si esurirem, scilicet ut petam
 A te necesse est, arbiter ætheris
 Terræ, freti q̄, & quicquid ingens
 Orbis habet gremio triformi.
 Taurine uescor carnibus? aut bibo
 Hirci cruorem? pectore candido
 Grates age, & quouis litabis
 Ritè Deo sine cæde uoto?
 Tum deprehensus rebus in asperis
 Securus implora, auxilium feram:
 Grates ut accepta salute
 Lætus agas, Dominum q̄ laudes.
 At impium sic alloquitur Deus,
 Qua fronte Leges tu recitas meas,
 Et ore sanctum impurus audes
 Sacrilego memorare fœdus?

Tu

Tu legum habenis impatiens regi,
 Et institutis, moribus & bonis
 Iuratus hostis, uoce laudas,
 Tecum animo mea uerba rides.
 Cum fure furti consilium cois,
 Mœchis adulter te socium applicas:
 Ad probra proiectus, dolosa
 Perniciem meditare lingua
 Cum fratre iuncti uincula sanguinis
 Oris procacis non rabiem premunt:
 Infamia germanum eodem
 Dedecoras utero creatum.
 Et arbitraris me similem tui,
 Quòd perpetrata hæc dissimulauerim?
 Ne crede: tecum ex postulabo,
 Ante oculos tua facta ponam.
 Considerate hæc uos, quibus excidit
 De mente cæca mentio numinis:
 Ne, quumprehendam, nemo sit qui
 De manibus mihi presa tollat.
 Si uictimam uis magnificam mihi
 Mactare, laudes canta, age gratias.
 Hæc itur ad certam salutem,
 Hæc superos uia pandit axes.

PSAL. LI. *Miserere mei Deus, secundum*
mag. etc. Carm. gen. 5.

O Salus rerum, lacrymis precantum
 Mollibus flecti facilis, rogantem
 Lenis exaudi, scelerumq; tetras
 Ablue sordes.

G

Vsq3 peccati laue & usq3 labem,
 Dum repurgatum maculis pudendis
 Purius corpus niteat recocto
 Ignibus auro.

Nam meam agnosco (pudet heu pigetq3)
 Ah miser labem: uitijq3 fœda
 Mentis obuersans oculis imago
 Semper oberrat.

Vnus arcani es mihi testis: unus
 Arbiter uerax, temerario ausu
 Improbas linguas tua iudicantura
 Facta refutas.

Quippe iam primo scelus usq3 ab ortu
 Hæret, infectas uitians medullas:
 Deq3 conceptu genitricis hæusi
 Semina labis.

At tibi cordi est sine fraude ueri
 Simplicis candor, fideiq3 certæ
 Puritas, nullo labefacta duri
 Tu chinis ictu.

Hanc facis tanti, uitij3 ut atris
 Oblito, legum sapientiæq3
 Tu mihi arcanæ facilis beatum in-
 dulseris haustum.

Ergo me hyslopi, sator alme, lustra
 Frondis aspersu: maculæq3 cedent,
 Mem-

Membra candorem tibi lota uincet
Pura uiualem.

Si bonus lætū placidusq; mittas
Nuncium, tristem mihi recreabis
Gaudio mentem: stupidos recurret
Robur in artus.

Ne meos lapsus oculis acutis
Semper obserua, numerāue labe:
Sed malę culpæ nimium tenaces
Abluę sordes.

Cor mihi rectum, scelerisq; purum,
O potens rerum genitor, reſinge:
Spiritu firmum renoua nouata
Cordis in aula.

Neu mihi auertas faciem, tuoq;
Arceas uultu procul, auferasq;
Spiritu sanctum, calida incitatus
Rursus ab ira.

Redde speratę solido ut ſalutis
Gaudio per te fruatur, inquieti
Spiritu motus animi rebelles
Principe firma.

Tum meo exemplo moniti scelesti,
Quos uia flexit maleſuadus error,
Denuo legum duce me tuarum
Iuſſa capeſſent.

G ij

Expia noxa mihi sospitator
 Cædis infandæ caput obligatum, ut
 Te canam iustum, pariterq; lapsis
 Parcere largum.

Tu uiam uocis mihi pande: mutum
 Tu Deus linguæ moderare plectrum,
 Tum feram latè tua magna gentes
 Facta per omnes.

Victimæ si te caperent, dedissem
 Victimam: sed te neq; sanguis hirci
 Fufus, aut sacris holocausta placant
 Addita flammis.

Pænitens fraudum scelerumq; pectus,
 Spiritus fracti, mala cor perosum,
 Hæc Deum placant: adhuc hæc, & absque
 Ture litabis.

Gentis humanæ bone dux Sionem
 Quo soles uultu facilis tuere:
 Pace florentes Solymæ beatæ
 Protege turres.

Tum tibi uotis bona mens pudicis
 Sacra persoluet: sacer hircum ignes
 Pascet, & sanguis uituli calentem
 Imbuet aram.

PSAL. LII. *Quid gloriaris in malitia, qui,*
etc. Carm. gen. 10.

Quid gloriaris impie
 Tyranne prauis artibus?
 Innoxijs clementia
 Diuina semper excubat.

Tua

Tua lingua semper fraudibus
Intenta comminiscitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior nouacula.

Te praua rectis plus iuuant,
Plus falsa ueris recreant:
Dolisq; pestilentibus
Libenter aurem commodas.

Ergo Deus te conteret:
Hominumq; contubernio
Eliminabit, ac domum
Euertet omnem funditus.

Iustus uidebit, & grauem
Dei pauebit dexteram:
Vanaq; dignos exitus
Ridebit impotentia.

En ille gazis (inquiet)
Malisq; fidens artibus,
Securus ille numinis,
Diuinæ opis nil indigens.

Ego, ceu uirens oliuula,
Domini in agello onfita,
Florebo, spe fretus bona
Cælestis indulgentiæ.

Te semper in cœtu pio
Fraudis scelestæ uindicem
Canam, & tuæ clementiæ
Spe dura cuncta perferam.

PSAL. LIII. Dixit insipiens in corde,

etc.

Carm. gen. 3.

O Pinionum fœda mentem toxico,
 Corpusq; scelerum sordibus
 Contaminata turba, uela dum cupit
 Suo furori obtendere,
 Ferri ac referri sortis arbitrio omnia
 Humana comminiscitur.
 Ergo exsolata numinis formidine,
 Dat frena turpitudini:
 Scelestâ, fœdâ, abominandâ excogitat,
 Excogitata perpetrat.
 Ex arce celsa siderum deflexerat
 Dominus in orbem lumina,
 Si quem uideret fortè non penitus malis
 Corruptum opinionibus,
 Qui mentis oculis omnium fideliter
 Rerum parentem quæreret:
 Erroris omnes nubili fallacibus
 Fraus illigarat cassibus.
 Secuncti eisdem polluere sordibus,
 Nec recta cuiquam curæ erant.
 Ergo ille mitis, ille munificus parens,
 Ira incitatus aspera,
 Gens (inquit) ista plena scelerum ac sordium,
 Crudelis animo & impia,
 Quæ panis instar deuorat plebem meam,
 Ecquando cognoscet Deum?
 Ecquando mentis oculis in periculis
 Agnoscet orbis arbitrum?

Certè

Certè timebit non timenda, & conscius
 Vexabit horror pectora.
 Nam Dominus ossa conteretq̄, & hostium
 Ausus retundet impios.
 Vultum pudoris turpibus sparget notis:
 Turbabit animum infamia.
 En unquam Eo Lucifer salutifer
 Ab axe promethuæ diem?
 Ab arce Dominus quum Sionis ardua
 Speratam opem feret suis,
 Patriæq̄ uinclis liberos hostilibus
 Reddet nepotibus Ifaci,
 Electa laudes gens illius ut canat
 Perfusa uero gaudio.

PSAL. LIIII. *Deus in nomine tuo saluum
 me fac, &c.* *Carm. gen. 10.*

Rerum parens me protege,
 Et sæuo ab hoste libera,
 Nomen boni ut colant tuum,
 Et uim pauescant impij.
 Audi benignus supplicem,
 Nec durus auren. questibus
 Occlude: uitæ nam meæ
 Crudelis hostis imminet.
 Infestus hostis imminet
 Vitæ meæ: nec uindicem
 Dei potentis dexteram
 Sibi imminem respicit.
 Rerum sed æquus arbiter
 Opem feret: periculis

G iiij

Me liberatum fulciet,
 Et sospitem tuebitur.
 Suis peribit artibus
 Scelestæ fraus, & incident
 In ipsa cæci retia
 Quæ clam mihi tetenderant.
 Liber periculo, uictimis
 Te munerabor: te canam
 Patrem, bonis placabilem,
 Malisq; formidabilem:
 Qui libero molestijs
 Mihi dedisti gaudia
 Haurire læto lumine
 De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV. Exaudi Deus orationem meam, & ne etc. *Carm. gen. 5.*

CÆlitum rector bone, mitis aurem
 Admoue in rebus trepidis uocanti,
 Neu meos uultu tetrico seuerus
 Despice questus.
 Aspice attentus mihi quo tumultu
 Aestuet pectus: gemitu dolores
 Quo fremant, dum uis mihi frausq; sæui
 Imminet hostis.
 Imminet sæuus capiti tyrannus,
 Et meæ famæ meditatur atrox
 Crimen, & secum furit impotenti
 Turbidus ira.
 Cor micat, neruis trepidant solutis
 Ossium nexus, animus labascit,
 Semper

Semper & pallens oculis oberrat

Mortis imago.

Ergo sic mecum loquor, O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me leuet penna, nemorum & remotis

Sistat in antris:

Vt procul cura trepida metuq̃,
Montium solos habitem recessus,
Ocyor uentis ferar, & corulci

Fulminis alis!

O Deus linguas malè perde prauas,
Illitas linguas gelido ueneno:

Quæ dolis, probris, rabidisq̃ uexant

Litibus urbem.

Siuelux fundat radios micantes,
Siue nox fundat tenebras opacas,
Excubant muris maledicta, uicis

Omnibus errant.

Vis, furor, fraudes, scelerum libido

Obsidet cunctos aditus uiarum:

Et fames auri miseram trucidans

Fenore plebem.

Si palàm sæuos inimicus enses

Stringeret, si clam laqueos pararet,

Dente si famam peteret maligno,

Aequior essem.

Tu mihi insultas comes & sodalis,

Testis arcani taciturni, & auctor

Consilij, sacrae totiesq̃ iunctus

Fœdere mensæ.

G v

Gentis humanæ moderator, orbem

Qui salutaris regis æquitate,

Fraudis auctores scelerumq; uiuos

Obrue terra:

At mihi attentam dabis æquus aurem,

Siue lux promat radios ab undis,

Siue lux condat radios sub undis

Vespere sero.

Inter hostiles dabis ut tumultus

Tutus euadam. mihi nam superbis

Viribus fretus numeroq; sæuus

Imminet hostis.

O potens rerum, sine fine pœnis

Tu premes iustis scelus impiorum,

Arrogans pectus quibus obstinata

Intumet ira:

Pace qui ficta simulant amicæ

Mentis affectus, animoq; uirus

Occulunt, prisco neq; facta curant

Federa ritu.

Lacteus blando fluit ore riuus:

Bella cor spirat fera, suauiorq;

Balsamo sermo secat instar ensis

Vulnere cæco.

Tu tui curam, Domino relinque,

Is tuos gressus reget, is dolores

Leniet, iustumq; ope subleuabit

Rebus in arctis.

Impto, fallaci, auidoq; cædis

Fila mors rumpet uiridi in iuuenta:

Me

Me tui, rector bone, spes fauoris
Certa fouebit.

PSAL. LVI. *Miserere mei Deus, quoniam,*
etc. Carm. gen. 6.

O Rbis creator me bonus aspice,
Iniurioso quem pede prorutum
Hostisq; conculcat, premitq;
Assiduis agitans periculis.
Conculcat hostis me numero ferox,
Et insolenti sæuitia premit.
Nec liberas lucas laborum,
Nec uacuas finit ire noctes.
Seu luce terror sollicitus mihi,
Seu nocte circumstat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi una
Et columen superas salutis.
Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metuum dolos
Mortalium cæcos, minasq;
Terrificas & aperta bella.
Calumniantur quæ loquor omnia,
Præuaq; carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
Cætusq; cogunt, & capiti meo
Quæ fraude, quæ ui iugiter imminent:
Vestigia obseruant, nec horam
Inidijs uacuum relinquunt.
Impunè tantam nequitiam ferent?
Præuiq; fructum consilij legent?

O arbi-

Orbiter mundi, nec illos
 Præcipites agis in ruinam?
 Meæ labores tu numeras fugæ:
 Vrna repostas tu lacrymas meas
 Seruas: apud te certa constat
 Vsq; mei ratio doloris.
 Aurem uocanti tu facilem mihi
 Das, atq; inanes spes facis hostium:
 Et signa non obscura amici
 Das animi, & stabilis fauoris.
 Te fretus uno, pollicitis tuis
 Innixus unis, nil metuum dolo
 Mortalium cæcos, minasq;
 Terrificas & aperta bella.
 Te semper ergo carmine patrio
 Laudabo, uitæ præsidium meæ:
 Ex hostium ferro dolisq;
 Incolumis tibi uota reddam.
 Te liberatus uindice, te meum
 Firmante gressum, ne titubent pedes,
 Dum spiritus fouebit artus,
 Iussa sequar tua, rector orbis.

PSAL. LVII. *Miserere mei Deus, misere-
re mei: &c.* Carm. gen. 2.

SAncte parës miserere animæ pereütis, & om-
 In te salutis quæ locauit spë luæ: (nem
 Meq; tuis alis tectum defende, procellæ
 Dum sæuientis impetus deferueat.
 Te uoco, te solum in rebus quod restat egenis
 Appello, supplex & tuam imploro fidem.

Te

Te uoco, quicumulata mihi promissa refun-
des,

Et cœpta duces prosperos ad exitus:

Qui mihi subsidium è cœlo præbebis, & hostis
Iamiam imminentis liberabis faucibus.

Qui dabis auxiliũ ex adyto sublimis Olympi,
Memorq; fidei & pristinæ clementiæ.

Inter enim sæuos habito feritate leones:

Flammam uomentes uersor inter belluas,

Lingua quibus sæuo proscindit acutius ense,
Dentes sagittis, lanceæq; cuspede.

O Deus augustum celso caput exere cœlo:
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.

Explicuere meis pedibus sua retia: terra

Me sæuus hostis penitus afflictum premit.

Et scrobibus fossis iter obsedere: sed ipsi
Mihi paratas in scrobes cæci ruent.

Mens infracta malis, animi uigor integer, orbis
Te uoce rector, te celebrabit lyra.

Eia age depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbytos cum nablijs.

Ocyus auroræ quàm Lucifer excitet ignes,

Aurora cantus quàm uolucrum exuscitet,

Te pater alme canam : populos tua facta per
omnes

Quacunq; tellus panditur, uates feram.

Nam tua siderei bonitas fastigia cœli,

Fidesq; tractus nubium superuolat.

O Deus augustum nitido caput exere cœlo:

Ostende terris gloriæ iubar tuæ.

PSAL.

PSAL. LVIII. Si uerè utiq; iustitiam lo-
quimini, &c. Carm. gen. 6.

Qui iura celso de folio datis,
Qui frena legum flectitis, en erit
De plebis ut causis egenæ
Iudicio statuatis æquo?

Quin mente praua nequitiam & dolos
Versant: sub umbra iustitiæ tegunt
Iniuriam: factis honesti

Obisciant speciem pudendis.
Materna ab alio flagitij uiam
Sensim sequuntur, perq; suos gradus
Obliqua sectandi libido
Cum teneris adolefcit annis.

Lingua uenenum pestifera gerunt:
Auresq; claudunt consilijs, uelut
Obturat aures callida aspis,
Quæ magicos metuit susurros.

Confringe malas, ô Deus, impudens
Os comminutis contere dentibus:
Et rictibus sæuis hiantes
Hos inhiibe catulos leonum.

Emissa fracta cuspide spicula
Intercidant, nec uulnera perferant:
Ipsi q; uanescent repentè,
Per bibulas uelut unda arenas.

Sensim liquefcant, tardigradus uelut
Limax: acerbo funere deserant
Vitale lumen, more foetus
Ante suum pereuntis ortum.

Floren-

Florentis æui in limine, turbinis
 Vis atra tollat progeniem, prius
 Quàm furculus spinas tenellus
 Exerat, & stimulis acutis
 Fecunda latè brachia porrigat.
 Iusti q̄; pœnæ uindictis exitum
 Læti uidebunt, impij q̄;
 Sub pedibus fluuium cruoris.
 Vitæ bene actæ gens hominum sciet
 Manere iustos præmia: at impios
 Manere pœnas, arbitrum q̄;
 Esse Deum sciet orbis æquum.

PSAL. LIX. Eripe me de inimicis meis

Deus meus: &c.

Carm. gen. 10.

A B hostis inclementia
 Me rector orbis assere:
 Defende uim crudeliter
 Me semper oppugnantium.
 Ab improbis me protege
 Lætis cruore innoxio,
 Meæ saluti per dolum
 Qui cæca tendunt retia.
 Vltro immerentis in caput
 Consilia cuncta conferunt:
 Exurge, te q̄; pessimis
 Fer obuiam conatibus.
 O arbiter mortalium
 Et agminum cælestium,
 Fauore semper qui pios
 Peculiari amplecteris,

Exsurge,

Exurge, pœnis impias
 Compelce gentes: perfidis
 Neu parce, qui sibi fauent,
 Nefanda quum patrauerint.

A sole Eoo ad Hesperum
 Perambulabunt compita,
 Et instar oblatrantium
 Canum feroces obstrepent.

Nihil nisi merum crepant
 Ferrum, cruorem, uulnera:
 Et quæ loquuntur propalâm,
 Clâm posse rentur obrui.

Meæ salutis tu Deus
 Tutela præsens, irritas
 Ridebis iras, & tua
 Me dextera tueberis.

Discrimina imminetia
 Ope anteuertes: & malis
 Fracta hostium superbia
 Læto fruar spectaculo.

Ne prorsus impios tamen
 Vna ruina elimina,
 Obliuio so ne pij
 Torpore recta negligant:
 Sed error illos dissipet
 Vagos per orbis ultimas
 Oras: tuaq; dextera
 Semen piorum protege.

Ob oris arrogantiam,
 Virusq; linguæ noxium,
 Mendacia & periuria,

Confu-

Consume semen impium.
 Euelle stirpe ab ultima
 Iusti furoris impetu,
 Vt norit orbis ultimus
 Deum bonorum uindicem.
 A sole Eoo ad Hesperum
 Perambulabunt compita:
 Et instar oblatrantium
 Canum procaces obstrepent.
 Passim uagati pauperem
 Victum ut parent, sub uesperum
 Serum petant cubilia,
 Victus egentes pauperis.
 Ego interim Deum canam
 Fortem bonumq3, in asperis
 Rebus suorum uindicem,
 Fidumq3 propugnaculum.
 Deum canam, qui robore
 Me fulcit, auget uiribus,
 Benignitate subleuat,
 Tuetur ut arx ænea.

PSAL. LX. Deus repulisti nos, & destru
 xisti nos, &c. *Carm. gen. 2.*

SAncte parens nostris uitijs offensus, abactos
 Pressosq3 duris dissipasti nos malis:
 Placatus mitisq3 ueni, iamq3 immemor iræ,
 Salutis auctor ad tuos reuertere.
 Omnis ager rimis te concutiente dehiscit:
 Committe rimas, refice quassatum solum.

H

Dura tuæ genti spectacula ferre dedisti
 Inebriatæ poculo formidinis:
 At trepidos tandemq; animi miserat⁹ egenos,
 Signum salutis efferes: qui te colunt,
 Veridicis freti oraclis, formidine inersum
 Erigere rursus audeant ut uerticem:
 Eripiasq; tuos gelidi formidine lethi
 Præsens, & opifer inuocantes audias.
 Audijt ex adytoq; Deus flammantis Olympi
 Vocem rependit gaudij prænunciam,
 En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
 Vallem Sucothi metiar decempeda.
 Nonne mihi parent Iacobi pignora, quisquis
 Vel pecore tondet arua, uel uomere tecat:
 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
 Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
 Quis mihi pãdet iter munitas ductor ad arces?
 Muros Idumes diuitis quis diruet?
 Quis nisi tu nostræ gentis Deus unice tutor,
 Qui nos premendos hostibus reliqueras,
 Offensus uitijs prauis, nec in arma ruentes
 Nostros præibas dux, ut ante, exercitus.
 Nunc pater auxiliũ rebus bonus adfer in arctis,
 Humana fallax credulos spes decipit.
 Te duce, uictrici decorati tempora lauro
 Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. LXI. Exaudi Deus deprecationem
 meam, &c.

Carm. gen. 15.
 Audi

A Vdi uocantem me bonus, & meis
Intentus aurem da precibus Deus.

Proiectus oris orbis in ultimis,

Ad te recurram rebus in asperis.

Me fiste rupis culmine in arduo

Procul periculis, semper enim tui

Spe fretus, hostis tutus ab impetu

Munitæ ut arcis præsidio fui.

Tentorio fac semper ut in tuo

Degam, sub alis protegar & tuis:

Qui lenis aurem das precibus meis,

Qui uota lætum ducis ad exitum,

Frenare sceptris te metuentium

Hereditatem das mihi: regię

Tu longa uitæ tempora porrigens,

Nectes peractis sæcula sæculis:

Securus ut te perpetuò colat

Rex, liberalem porrige dexteram

Fortuna in omni: quaq; soles fide

Fac ut fruatur pollicitis tuis.

Actum periculis liber ab asperis,

Te uoce, dulci te cythara canam

Pacti tenacem, & munificum tuis,

Et uota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII. Non'ne Deo subiecta erit
anima mea? &c, Carm. gen. 3.

Mens acquiescit unicè mea in Deo:

Hinc spes salutis, arduis

In rebus arx hæc: tutus hoc munimine

Nullum tremiscam ad impetum.

H ij

Quousq3 tectis fraudibus subuertere
Innoxium tentabitis?

Pœnas daturi mox & ipsi, improvidi
Iamiam imminentis exitus.

Proni in ruinam incumbitis, ceu mœnia
Saxis solutis putria.

Et interim omnes corporisq3 & ingeni
Vires eo contenditis.

Vobis placetis fabulis uanis, gradu
Turbetis impij ut pium.

Cùm deuouetis corde tacito: propalãm
Laudatis ore subdolo.

At tu acquiesce mens mea in Deo tamen:
Hinc spes salutis, arduis

In rebus arx hæc: tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum,
Spes inde uitæ & gloriæ pendet meæ,
Et roboris fiducia.

Quocunq3 cæli gens colis sub fidere,
Huic crede rem, sobolem, domum.

Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer & refer:

Semperq3 prælens numen eius omnibus
Adesse cœptis senties.

Ventosa regum & principum potentia
Est uanitate uanior,

Adeoq3 fumo leuior: ut si principum
Hac lance uires omnium,

Inanitatem hac colloces, cunctis simul
Inanitas præponderet,

Ne firma spera parta per uim: ne nimis
Confide

Confide stultis uiribus.

Opes abundant affluenter? ne bonis

Da rebus animum credulum.

Semel est professus: nec semel tantum Deum

Id proferentem audiuius,

Se posse solum cuncta, se solum bonum,

Et arbitrum rerum unicum:

Bonis benignum semper & placabilem,

Malisq; formidabilem.

PSAL. LXIII. Deus Deus meus ad te de

luce uigilo, &c.

Carm. gen. 18.

DEus, salutis auctor & custos meæ,

Te ueneror roseus quū fugat astra dies.

Te mens anhelat, membra sitiunt languida,

Terra uelut pluuias arida quærit aquas.

Quamuis arenas aridas æstu colam,

Præsentem Dominum mēs uidet usq; meū,

Non aliter, adyta arcaña quàm si conspicer,

Numinis adseruant quæ monumenta tui.

Nec dulcis æquè uita est quàm benignitas

Qua uitam munis prosequerisq; meam.

Ergo remotis dislitus quamuis locis,

Præsidio tutus te celebrabo tuo:

Tui sonabunt nominis præconia

Quæ dederis uitæ tempora cunq; meæ.

Nec uictus æquè recreat corpus, tua

Excitat ut mentem laus celebrata meam,

Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es:

Tu trepido præsens fers mihi semper opē.

Securus alis conquiesco sub tuis:

H iij

Teq̄z procul curis & tua facta canam.
 Te quærit animus, te colit, te deperit:
 Tu ualida fulcis in epater alme manu.
 At qui laborant per nefas me perdere,
 Consilijs prauis digna ruina premet.
 Ferro profundent spiritum nefarium:
 Membra dabunt audis dilanianda lupis.
 Rex lætus autem uindicem agnoscet Deum,
 Et quicumq̄z Dei numina ritè colunt.
 Metu stupentes conticescent impij,
 Spe stolidi fluxis qui tumuère bonis.

PSAL. LXIIII. Exaudi Deus orationem
 meam, &c. Carm. gen. 8.

A Vdi sancte parens non tetricus preces
 Te poscentis opem rebus in asperis:
 Et fallacis ab hostis
 Vitam fraudibus eripe.
 Prauorum tacitis factio me dolis
 Oppugnat, trucibus consilijs fremunt
 Conspirantq̄z scelesti:
 Tu me dux bonus eripe.
 Linguas ceu gladios exacuunt suos:
 Oris pestiferi uerba nefaria
 Intentant, medicata
 Tanquam spicula toxico,
 Vt rectos animi ex insidijs petant.
 Et securi auida mente coquunt nefas:
 Nec quenquam malefacti
 Formidant fore uindicem
 Designant animis horrificum scelus,
 Et

Et sæuo laqueos consilio parant:
 Inter seq; loquuntur,
 Nemo conscius hæc scies,
 Cor, mens, ingenium, consilium, labor,
 Huc tendunt, facies ut scelerum nouas
 Et fraudum meditentur:
 Hoc unum studium fuit.
 Ast illos subiti cuspide spicali
 Incautos feriet magna Dei manus:
 Et lethalia certa
 Figet uulnera dextera.
 Spectantes gelidus corripiet timor,
 Auctori exitium quum uideant suæ
 Virum immittere linguæ
 Viro sæ mala toxica.
 Gens humana tuæ robora dexteræ
 Agnoscet, meritis laudibus efferet:
 Et mirabitur altæ
 Lumen perspicientiæ.
 Iusti spes animos eriget, & Dei
 Tutus præsidio, lætitia fremet:
 Et gaudentia corda
 Vero simplice gestient.

PSAL. LXV. Te decet hymnus Deus in
 Sion. &c. Carm. gen. 5.

TE manent laudes Deus in Sione:
 Hic tibi castis operata sacris
 Vota gens soluet tua, uictimisq;
 Imbuet aras.
 Quiq; tam præsens tibi supplicantium

H iiii

Exitus uotis tribuas secundos,
Te petent gentes sub utroq; mundi
Axe iacentes.

Nostra nunc iustis scelerata facta
Nos premunt pœnis: facilis querelis
Tu tamen flexi, mala seruitutis
Vincula franges,

O quater plusquam quater ô beatos
Quos leges, lectos facies amicos;
Ut colant puri tibi dedicati
Atria templi,

Illa lux felix, cumulata cunctis
Lux bonis, pectus satiabit ægrum
Gaudio, quæ nos reduces sacrata
Sistet in æde,

Annues nostris facilis querelis,
Finium terræ Deus ultimorum
Spei & extremas maris ambientis
Gurgite terras,

Tum stupor mentes quatiet tuentum,
O Deus nostræ columen salutis,
Te malis durum, miseris benignum,
Omnibus æquum,

Tu potens rerum, ualidisq; pollens
Viribus, firmas stabili catena
Montium tractus, iugaq; inquietis
Tunsa procellis.

Tu maris nigris agitata uentis
Terga componis: cohibes rebelles
Gentium motus, placidaq; mutas
Pace tumultus.

Vltimi

Vltimi rerum tua signa norunt,
Et colunt fines, quoties coruscis
Turgidum flammis fremuit sonoro
Murmure cælum.

Quiq3 Phœbæos habitant ad ortus,
Et quibus sera face Phœbus undas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis & umbræ.

Tu solum terræ sitientis imbrem
Lætus inuisis, grauidæq3 nubis
De sinu fundis genitale pigros
Semen in agros.

Alueus pleno tibi semper amne
Turgidus læta nouat arua fruge,
Floribus campos, nemorum uirentes
Fronde recessus,

Roretu leni sola contumacis
Maceras terræ, subigisq3 glebas:
Ebrios sulcos uiridante amictu
Messis in umbras.

Quâ feres gressus, renouabis annum
Fertilem frugum: uegetansq3 fœtus
Per cauas ualles riguosq3 saltus
Impluet humor.

Gestiet pauper tuguri colonus,
Lacte distentas comitans capellas:
Mugient colles, & amica fellis
Silua iuuenicis.

Spes aratoris cupidas fouebit
Fluctuans latis seges alma campis:

Vt canat festa tibi feriatuſ

Carmen in umbra.

PSAL. LXVI. *iubilate Deo omnis terra, etc.*

Carm gen. 19.

Incolæ terrarum ab ortu
Solis, ultimum ad cubile,
Eia Domino psallite,
Eia Domino iubilate:
Nomen eius, numen eius
Ferte in astra laudibus.
Dicite illi, Rector orbis
Sancte, quàm stupenda rerum
Est tuarum gloria!
Quanta uirtus! qua proteruos
Mente fracta cogis hostes
Supplices procumbere.
Te parentem læta honoret,
Te potentem prona adoret
Tota rerum machina.
Voce blanda te canamus,
Barbito dulci sonemus,
Carminumq; cantibus.
Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda sc̄clis:
Acriterq; expendite
Facta prouidi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mira seruulis.
Vertit æquor æstuoſum

Aridæ

Aridæ in campos arenæ,
Fluminis per alueum
Agmen ire gratulantum,
Ceu per arua sicca, fecit,
Stante fluctu languido.
Frenat unus orbem habenis
Sempiternis: intuetur
Et pios & impios.
Nec sinit sibi rebelles
Viribus fretos superbis,
Improbis uotis frui.
Laus Deo nostro per omnes
Orbis oras: omais unum
Laudet illum natio.
Morte liberavit unus
Nos propinqua: fulcit unus
Liberos firmo gradu.
Igne ut aurum, examinasti
Nos periclis: illigasti
Hostium nos cassibus,
Vincla lumbis, frena malis
Sub tyrannis induisti
Impotentis imperi:
Sed per ignes, sed per undas,
Diuitis tamen dedisti
Vber agri exercitis.
Ergo supplex introibo
Templa, uictimasq; cædam:
Vota supplex offeram,
Vota duris in periclis
Nuncupata: pinguis agnus,

Corni-

Cornigerq̄ agni parens,
 Bos & hircus sanguine aras
 Imbuent: nec tura deerunt
 De Sabæo stipite.
 Dum Dei benignitatem
 Explico in me, cuncti adeste,
 Qui Deum ueremini.
 Audiit statim uocantem:
 Nos uocantes audientem
 Prosequamur laudibus.
 Conscios sceleris nefandi
 Supplicantes rector orbis
 Aure surda respuit:
 At mihi lenis bonusq̄
 Supplicanti semper aurem
 Non seueram commodat.
 Gratias ago parenti
 Optimo, qui se roganti
 Asperum non præbuit:
 Qui sua benignitate
 Destitutum non reliquit
 Rebus unquam in asperis.

PSAL. LXVII. *Deus misereatur nostri,*
etc. Carm. gen. 5.

Arbiter mundi, placidus bonusq̄
 Parce delictis, solito & fauore
 Terra fac lætis segetem pecusq̄
 Nutriat aruis.
 Nota per terras bonitas ut omnes
 Sit tua, & nostræ studium salutis,
Mente

Mente quos curas patria, tegisq;
Rebus in arctis.

Vt tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usq; ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.

Omnis exultet locus, omnis ætas
Gestiat plausu & fremitu secundo,
Res quòd humanas modereris æqui
Iuris habenis.

Vt tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usq; ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.

Si tuæ genti faueas benignus,
Conditor mundi bone, messis agros
Vestiet, uites oleæq; colles,
Gramina campos.

Si tuæ genti faueas benignus,
Conditor mundi bone, te pauebunt
Et colent gentes sub utroq; mundi
Axe iacentes.

PSAL. LXVIII. Exurgat Deus, & dis-
sipentur inim. &c. Carm gen. 20.

○ Qui perpetuis orbem moderaris habenis,
Placidos bonus exere uultus:
Impietasq; exosa tuas, pater optime, leges,
Tremefacta repentè faceslet,
Vt leuis in tenues fumi uapor effugit auras,
Vt cera liquefcit ab igni.

At

At lætis pia turba animis sua gaudia plausu
 Testabitur, & tibi, rerum
 Sancte parens, Pæana canet, qui lucida cæli
 Veheris super astra, nec æui
 Inclusus spatij, æternis legibus orbem
 Aeternus & ipse gubernas.
 Te canimus læti, & lætos renouamus honores,
 Qui celsi è uertice mundi
 Respicias humanas curas: & patribus orbos
 Pueros, uiduasq; maritis
 Prosequeris patrio affectu: qui prole beata
 Steriles solare hymenæos.
 Compedibus uinctos soluis: populi arua rebel
 Bibulis obducis arenis. (lis
 Isacidæ Nilo quum te ductore relicto,
 Arabum per inhospita saxa
 Errarent, tremuere soli penetralia: cælum
 Maduit sudoris anhel
 Imbribus: à uultu Domini conterrita duræ
 Tremuere cacumina Sinæ.
 Arua sibi selecta bonus rigat imbre benigno:
 Et quum labefacta fatiscunt,
 Confirmat, recreatq; afflicta: suoq; fruenda
 Dat habere gregi: nec egenam
 Temporibus duris uirtutem deserit. Arma
 Trepida formidine belli
 Quum quatiēt animos, lætū celebrare triumphū
 Teneris dabit ille puellis:
 Sufficietq; suas in laudes carmina. reges
 Numerofo milite freti
 Terga dabūt, latebrasq; petēt: spolijsq; frue-
 tur Imbellis

Imbellis turba relictis.
 Vestra licet somno sternantur corpora nigrae
 Inter fuliginis ollas,
 Illa tamen uincet nitidam candore colubam
 Rutilæ ceruicis honore,
 Quæ nunc argentum nitidum, nunc lumina
 Radiantis prouocat auri. (blandum
 Quum Deus omnipotens traduceret agmina
 Longo spectanda triumpho. (regum
 Squalida quæ luctu & tenebris Solyma ante ia
 Niuea tum luce refulsit: (cebat
 Ceu niue uicinos inter candentia colles,
 Salmonis culmina fulgent.
 Usq; sibi Basan placeat, iactetq; superbus
 Fastigia proxima cælo:
 Ne tamen herbiferos saltus, ne pascua sacro
 Ausit conferre Sioni:
 Quæ propriam pater omnipotens in secula sedē
 Legit, lectamq; tuetur.
 Ille pater quem cælituum tot millia currum,
 Equitum tot millia stipant:
 Siue ille excelsæ uehitur per culmina Sinæ,
 Sua seu sacraria uisit:
 Seu scelerum uindex celebri petit astra trium-
 Captiuaq; colla catenis (pho
 Vincita trahit: uictæ passim donaria gentes
 Cumulant: paulò antè rebelles,
 Poplite nunc flexo uenerantur templa Sionis.
 Igitur celebramus honores
 Iure tuos, nullam nobis qui munere lucem
 Vacuum finis ire: salutis

Vnica

Vnica spes nostræ: nepe unus frena gubernas
 Vitæ, irremeabilis Orci
 Vnus claustra tenes, & nutum fata sequuntur.
 Inimicos uulnere certo
 Tu figis: longa scelerum tu sorde sepultis
 Lethali tempora plaga
 Diuidis: At caros sic consolaris amicos
 Extremo à litore ponti,
 Vos ego crudeli incolumes ex hoste reducam,
 Rubri ceu trans freta ductos
 Aequoris, à sæuo incolumes seruauimus Ogo.
 Cæforum in sanguine regum
 Tinges crura: canes hostilia uulnera lambent.
 Lætæ spectacula pompæ
 Aspicient, pater alme, tuo, pater alme, triūpho
 Plaudent tua templa petentes.
 Anteibūt qui uoce canāt, qui cymbala pulsent,
 Cytharæ tuba iuncta, tubæq;
 Tibia, quæq; tuas celebrēt, fortissime, laudes,
 Doctæ pulsare puellæ
 Tympana: te populicœtu fremituq; secundo
 Et plausu ad sidera tollent:
 Ifacidæq; tuas in laudes ora resoluent:
 Iuuenis de stirpe propago
 Beniamini, Iudæq; aderit generosa propago.
 Neq; clarus Zabulo decrit,
 Nephthalidæq; duces. Nā tu tua iussa sequu-
 Viresq; animosq; ministras. (tis
 Claraq; uictrici das tempora cingere lauro.
 Solymæ uictoria præpes
 Ex adytis uolat. Ergo ferēt tibi munera reges,
Atq;

Atq; ad tua templa ferentes
 Munera, te super astra ferent. tu freta sagittis
 Lethalibus agmina fundis:
 Tu fortesq; domas dextras, animosq; rebelles
 Humiles tibi pendere cogis
 Vestigal fractosq; duces: auidiq; cruoris
 Vindex populi agmina perdis.
 Quiq; bibunt Nilum quâ mergitur equoris un
 Quiq; ipso fontis in ortu, (dis?
 Accurrent, pacemq; petent opulenta ferentes
 Tibi munera supplice dextra.
 Regna hominum celebrate Deū: date carmina
 Qui templa gubernat Olympi (regi,
 Aeterna æternus: cuius mortalia cuncta
 Vocem tremefacta pauescunt.
 Hunc fortem celebrate, uniq; accepta referte
 Bene gesti prospera belli.
 Cuius in Isacidis respundet gloria, cuius
 Testantur robora nubes:
 Cuius ab arcano templo uenerabilis horror
 Stupefacta in pectora manat.
 Isacidū Deus ille, Deus qui robore neruos
 Animosq; uigore suorum
 Implet: ei laudes Iacobi dicite proles.
 Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX. *Saluum me fac Deus,*
etc. Carm. gen. 2.

SAncte parēs fer opem lasso: torrētibus undis
 Penē obruerunt me malorum flumina.

Pes nequit in molli uestigia figere limo:
 Pronumq̄ inundans uertici fluctus rapit.
 Dum clamo, arentes urit fitis arida fauces:
 Spectando lassa torpuere lumina.
 Me uexant odijsq̄ premit immanibus hostes,
 Plures inumbrant quàm capilli tempora.
 Inq̄ dies crescūt numero: & ceu rapta repeda,
 Beneparta per uim cogor illis reddere.
 Simplicitas tibi nota mea est, bone cōditor or-
 Meq̄q̄ testis semper innocentiae es. (bis)
 Fac pater alme bonis ne sint mea dāna pudor,
 Dum te colentes clade cernunt opprimi.
 Te propter maledicta tuli & ludibria vulgi:
 Te propter ora turpis infecit pudor:
 Me uitant fratres, & eādem è matre creati
 Me ceu scelestum abominantur filij.
 Vror, & ira coquit penitus prae cordia, leges
 Tuosq̄ ritus impij quum negligunt.
 In tua quae iactant probra & conuicia, sacra,
 In me recurrunt, corq̄ uulnerant meum.
 Si fleo ieiunus, si macero pectora curis,
 Rident, probrisq̄ prosequuntur lacrymas.
 Si tegor incultos saccis squalentibus artus,
 Fio repente fabula & ludibrium:
 Me salibus petit è portae statione senectus:
 Et ebriosae sum tabernae cantio.
 Interea curis, genitor, confectus acerbis
 Ad te recurro: tu benignus respice.
 O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
 In rebus arctis da salutarem manum.

Eri-

Erige penè luto absorptum: da figere gressum:
 Crudelis hostis eripe me impotentia.
 Neu rapiat torrentis aquæ uolentia, neu me
 Mergatue gurgis, aut uorago absorbeat.
 Sancte parens, nullos cuius clemètia fines
 Nouit, uocantem & destitutum respice,
 Ne faciem seruo auertas, qui rebus egenis
 Supplex opè orat: subito miserum subleua.
 Mitis ades: serua hâc animâ, ut pudor obruat
 Qui ceu relictû me enecât cõuicijs. (hostes,
 Tu testis probri mihi ignominia: qz superba:
 Tu testis hostes quàm proteruè illuferint.
 Cor dolor urebat: socius mihi nemo doloris,
 Nemo dolorem qui leuaret anxium.
 Dulcia felle mihi tangebant fercula amaro:
 Pro uino aceti porrigebant pocula.
 Ergo uictum illis uitient aconita uicissim:
 Merorqz læta obnubilet conuiuia.
 Vnde sibi placidæ promittunt ocia pacis,
 Hinc semen illis pullulet discordiæ.
 Caligent oculi, & nutent uestigia: uires
 Elumbe corpus deserant, iram tuam
 Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
 Furor. colonis tecta uidua mereant:
 Qui deserta habitat tentoria nemo superfit,
 Quia persequuntur dextera afflictos tua.
 Afflictos miserosqz procaciter insultantes,
 Verbis acerbant uulnèra atqz iniurijs.
 Tu sine peccatis cumulèt peccata, nec unquã
 Dulcem æquitatis sentiant tractum tuæ.
 Impia de tabulis uiuentum nomina dele:

Tuos nec inter hos recense filios.
 Me tenuē a fili etūq; tua, pater optime, dextra
 Erige, locoq; siste tutum in arduo.
 Hic ego carminibus rerum super astra parentē
 Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.
 Gratius hoc illi est quā si cadat hostia ad arā
 Vitulus tenellus iam coniscans cornibus.
 Aspicient mites, & pectore gaudia uoluent.
 Deum colentum læta cōrda gestient.
 Audit enim Dñs tenues, nec despicit ægros
 Ob nomen eius uinculis coërcitos.
 Vnū igitur tellus colat hunc, & pōtus, & æther,
 Et quicquid æther, terra, pontus continet.
 Qui facit incolumem pulchrā florere Sionem,
 Vrbesq; Iudæ mœnibus cingit nouis:
 Meriturq; suis rura antè inculta colonis,
 Tenenda blandis quæ relinquunt liberis.
 Quæ placida teneat series in pace nepotum,
 Quicumq; Domini nomen & numē colūt.

PSAL. LXX. *Deus in adiutorium me-
 um intende: Domine ad adiuuandum, &c.*

Carm. gen. 17.

O Deus præsens ades, & periculis
 Me præsentibus eripe:
 O Deus duros propera labores
 Confestim auxilio ut leues.
 Qui meam quærunt animam, erubescant,
 Fœdam ignominiam ferant:
 Et fuga turpi doceant malignis

Qui

Qui me consilijs petunt.
 Terga dent, fufos pudor ut perurat,
 Qui rident gemitus meos.
 Teq; clementi & placido fruantur,
 Qui gaudent placitis tuis.
 Qui salutis spem pofuere in uno
 Te certam penitus Deo,
 Gaudeant, femperq; canant, Perennis
 Maiestas & honor Deo,
 Sunt meæ uires & opes puſillæ:
 Sed tu me Deus adiuua.
 Tu meæ uires, mea ſpes, opesq;
 Feſtinus fer opem mihi.

PSALM. LXXI. *In te Domine ſpera-
 ui, non confundar, &c. Carm. gen. 15.*

IN te ſalutis ſpem poſui meæ,
 Fac me perennis ne pudor obruat.
 Audi uocantem lenis, & eripe
 Hoſtis cruenti me uiolentiæ.
 Vitæq; cuſtos & columen meæ,
 Turrisq; rebus ſemper in aſperis,
 Nunc turris eſto & perfugium mihi,
 Et ſcruientem ſubtrahe dextera.
 A ui ſceleſtæ ſubtrahe dextera
 Pendentem ab uno ſubſidio tuo:
 Et qui iuuentæ tutor eras meæ,
 Orbam ſeneſtam uiribus aſſere.
 Tu me tuendum matris ab ubere
 Duxti: pependit matris ab ubere
 Spes noſtra de te. materies meis

Vna est perennis laus tua cantibus.

Ceu continenter prodigium malis
Natum ferendis, rideor impijs.

Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes una fulcit præsidij tui.

Me lux uidebit, me tenebræ tuas
Laudes canentem: tam senio grauem,
Fractisq; lasso corpore uiribus,
Ne me impiorum trade libidini.

Et clam su furrant, & caput in meum
Occulta tendunt retia per scelus.
Et dum scelestum propositum premunt,
Aiunt, Ope illum destituit Deus:

Instate fracto, prendite, perditæ
Nudum salutis uindice. Tu Deus
Ne linque fretum præsidio tuo:
Præsensq; sæuis hostibus eripe.

Pudore uultus inficiat rubor
Hosti dolofo, fraude nefaria
Qui me aucupatur: mæreat irrita
Conata, uanum lugeat exitum.

Liber periculis, carmine te nouo
Pangam tenacem polliciti, & tuis
Promptum iuuandis: & numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.

Canam potentem te dare prospera
Euenta, belli quum fremuit timor:
Canam fidelem reddere federum
Promissa largo non sine fœnore.

Abusq; primo flore puertix
Laudum tuarum tu mihi carmina

Semper

Semper præisti: ne senio grauem
 Canumq; nunc me spes mea defere,
 Donec nepotum sæcula nouerint
 Me uate. quanto robore, qua fide
 Me liberaris. iustitiæ tuæ
 Conuexa mundi gloria transuolat.
 Rerum creator, quis similis tui?
 Qui me malorum gurgite merferas,
 Mitisq; uita rursus amabili,
 Tracto è profundo gurgite, das frui.
 Opesq; honorés q; accumulās bonus,
 Ira remissa: & pectora turbida
 Solaris. ergo te cythara canam
 Nabloq; certa conspicuum fide.
 O sancte, nostræ gentis ab ultimo
 Protector ortu, uox mea te canet:
 Te spiritus, te uita laboribus
 Exempta duris, laudibus efferet.
 Lux nulla solem proferet aureum,
 Qui prædicantem iustitiam tuam
 Non audiet me, rex bone, qui meis
 Rubore uultum offuderis hostibus.

PSAL. LXXII. Deus, iudicium tuum re-
 gi da, &c. Carm. gen. 5.

DA tuæ regi Deus æquitatis
 Ius ad exemplum dare, filioq;
 Regis, ut legum patriæ ad salutem
 Flectat habenas.

Ut regat iustis populum institutis,
 Pauperum questus facili tuorum

Aure cognoscat, dirimatq; lites
Legibus æquis.

Pace lætentur iuga montiumq;
Horridi saltus: genitrix quietis
Aequitas colles amet, asperosq;
Ruris alumnos.

Ius suum det pauperibus, potentum
Curet ut ne ui tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus urget.

Vt reformidet uenientis æui
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.

Aequitas & ius ueniens Olympo
Recreet terras, ueluti sub æstu
Imber, & rores pluuij beatos
Ruris honores.

Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Ius, bonæ paces uigeant, perenni
Luna dum cursu rediens nouabit
Menstrua uultus.

Imperi fines maris unda fluctu
Hinc & hinc claudat: spatiumq; latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.

Ad pedes illi cadat aduolutus
Aethiops: hostes ueniam precati
Supplices, uultus humiles comamq; in
Pulvere uerrant.

Qui tenent pontum refluïq; ponti
Insulas,

Infulas, regesq; Arabum beati,
Turis & dites uenient Sabæi,
Dona ferentes.

Illum adorabunt, mare quâ remotis
Obstrepit terris, metuentq; reges.
Seruient gentes sub utroq; mundi
Axē iacentes.

Ille desertos ope subleuabit:
Eximet curis querulos: egeno &
Pauperi dextram dabit: obrutosq;
Fœnore soluet.

Nec uelut uilem tenuis cruorem
Plebis effundi sinet. ergo uiuat,
Deq; thesauris Arabum beatis
Munera sumat.

Ac suo regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret:
Largam opum dextram celebret, patremq;
Vulgus adoret.

Per feros montes segetem refundat
Terra, tam densis crepitans aristis
Quàm graui Cedros Libani flagellant
Murmure uenti.

Augeat prolem numero carentem
Per uias urbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.

Nomen æterno iuuenescat æuo,
Filij nomen, iubar usq; solis
Dum uagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.

Ille rex gentes faciet beatas
 Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
 Omnis hunc tellus canet Amphitrite
 Cuncta beatum.

Isaci gentis Domino Deoq̄
 Laus, honor, uirtus: opis haud egenus,
 Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
 Perficit unus.

Nomen augustum canat omnis ætas,
 Vlla quod nunquam taceat uetustas:
 Nominis sancti penetret per omnes
 Gloria terras.

GEORGII BV
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 tertium librum Psalmorum.

PSAL. LXXIII. *Quam bonus Israel Deus ijs qui recto sunt corde, &c. Carm. gen. 15.*

Tellus ut undis hospitium neget,
 Undæq̄ terras fluctibus obruant,
 Aër coruscis fulminet ignibus,
 Ruina mundi sidera misceat:
 Dei potentis non bonitas tamen
 In rebus arctis destituet pios,

Puras-